
László Zsolt

FŰSZER NÉLKÜL

Vérfüggöny rázkódik
kövek nyögnek
Hígulva isznak vízcsöppöket a tengerek
Ízesíted a dolgok lényegét mint a só –
Csak abban reménykedhetsz
hogy megnyílik előtted végre
egy ösvény lágyéka
és nem ver hátba a határ póznája sem –

Kitűztem a fémszalagot kerítésekre
minden madár elriasztása végett
Megtettem mindent azért hogy utálható legyek
Mégsem fáj semmi...
Vitaminhiányosan sem fertőződtem meg
és elkerült a vírusos agyhártya-gyulladás is –

Nem kell bölcsnek lenni
Tapasztalni sem érdemes
érdem-rontóként visszafojtva
ledugózva az agy pincéjében
mint az érdes bor
kifordítva mint boncolás után
a rákos gyomor

választás helyett
az igazulásért
válogatottan krumplihegyekből
egy fagyott gumóként...
Nehéz nem a sorban állni
Nehéz a korszakos történeket
fűszer nélkül fogyasztani
ezért kell sózni a levest és járdát sózni a sót...
ezért loboncos nyarakat
dúszszövetű másnapokat
lecsupaszítva is jó imádni –

Csönd kattogott a falakból
mégis meghallottam térdeidből a porcok nyöszörgését
gerinced csigolyáinak csikorgását
körmeid és hajszálaid növekedését...
És a sártól szaftos parkban
belém botlott a nyirkos hajnal –

